

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הגוזל את חבירו שוה פרוטה ונשבע לו, יוליכנו אחריו למדי.												■
לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו, אבל נתן לשליח בית דין.												■
ואם מת - יחזיר ליורשיו.												■
נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש, מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש, מחל לו על זה ועל זה חוץ מפחות שוה פרוטה בקרן - אינו צריך לילך אחריו.												■
נתן לו את החומש ולא נתן לו את הקרן, מחל לו על החומש ולא מחל לו על הקרן, מחל לו על זה ועל זה חוץ משהו פרוטה בקרן - צריך לילך אחריו.												■
נתן לו את הקרן ונשבע לו על החומש - הרי זה משלם חומש על חומש עד שיתמעט הקרן משהו פרוטה.												■
וכן בפקדון, שנאמר: (ויקרא ה') או בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו, או מצא אבידה וכחש בה ונשבע על שקר, הרי זה משלם קרן וחומש ואשם.												■
נשבע לו - אין, לא נשבע לו - לא												◊
מני? לא רבי טרפון ולא רבי עקיבא												?
גזל אחד מחמשה ואינו יודע איזה מהן, וכל אחד אומר אותי גזל - מניח גזילה ביניהם ומסתלק, דברי רבי טרפון	דתניא: [רבי טרפון]										◆	?
לא זו דרך מוציאתו מידי עבירה, עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד	רבי עקיבא:										◆	?
מני?											^	?
אי ר"ט											!	?
אע"ג דאישתבע, אמר: מניח גזילה ביניהם ומסתלק											?	?
אי רבי עקיבא											!	?
אע"ג דלא אישתבע, אמר: עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד	[רבי עקיבא]										?	?
לעולם רבי עקיבא היא, וכי קאמר רבי עקיבא עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד, היכא דאישתבע הוא דקאמר, מאי טעמא? דאמר קרא: (ויקרא ה') לאשר הוא לו יתנו ביום אשמתו.											!	◊
ורבי טרפון?											?	
אע"ג דאישתבע עבוד רבנן תקנתא	[רבי טרפון]										!	◊
תקנה גדולה התקינו, שאם היתה הוצאה יתירה על הקרן - משלם קרן וחומש לבית דין ומביא אשמו ומתכפר לו.	דתניא, ר' אלעזר ברבי צדוק:										!	◊
ור' עקיבא?											?	
כי עבוד רבנן תקנתא - היכא דידע למאן גזליה, דקא מהדר ליה ממנא למריה, גזל אחד מחמשה דלא ידע למאן גזליה, דלא הדר ממנא למריה - לא עבוד רבנן תקנתא.	[רבי עקיבא]										!	◊
לא נחלקו רבי טרפון ורבי עקיבא על שלקח אחד מחמשה ואינו יודע מאיזה מהן לקח, שמניח דמי מקח ביניהם ומסתלק, על מה נחלקו? שגזל אחד מחמשה בני אדם ואינו יודע מאיזה מהן גזל	מתיב רב הונא בר יהודה, א"ר שמעון בן אלעזר:										?	◊
מניח דמי גזילה ביניהם ומסתלק	ר' טרפון אומר:										◆	?
אין לו תקנה עד שישלם גזילה לכל אחד ואחד	ורבי עקיבא אומר:										◆	?
ואי סלקא דעתך דאישתבע, מה לי לקח מה לי גזל											?	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה בחסיד אחד שלקח משני בני אדם ולא היה יודע מאיזה מהם לקח ובא לפני רבי טרפון	ועוד מתיב רבא:										◊	קג
הנח דמי מקחך ביניהם והסתלק	אמר לו: [רבי טרפון]										◊	קג
בא לפני רבי עקיבא											◊	קג
אין לך תקנה עד שתשלם לכל אחד ואחד	אמר לו: [רבי עקיבא]										◊	קג
ואי סלקא דעתך דמישתבע, חסיד מי מישתבע בשיקרא?											◊	קג
וכי תימא, דמישתבע והדר הוי חסיד											◊	קג
והא כל היכא דאמרינן מעשה בחסיד אחד, או רבי יהודה בן בבא או רבי יהודה ברבי אילעאי, ורבי יהודה בן בבא ורבי יהודה ברבי אילעאי חסידים דמעיקרא הון											◊	קג
אלא לעולם ר' טרפון היא, ומודה ר' טרפון היכא דאישתבע, מאי טעמא? דאמר קרא: לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו.											◊	קג
ורבי עקיבא?											◊	קג
אע"ג דלא מישתבע קניס.	[רבי עקיבא]										◊	קג
ור' טרפון? מכדי היכא דמישתבע לא סגיא דלא הודה, מאי איריא ונשבע? אפילו בלא שבועה נמי											◊	קג
באומר לשנים גזלתי אחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם - נותן לזה מנה ולזה מנה שכבר הודה מפי עצמן שאני מתני', דכיון דידע למאן גזליה ואודי ליה, כיון דאפשר לאהדורי ממונא למריה הוה ליה כמאן דאמר ליה יהיו לי בידך, הלכך: נשבע אע"ג דקאמר ליה יהיו לי בידך, כיון דבעי כפרה לא סגי עד דמטי לידיה, הא לא אישתבע, הוי גביה פקדון עד דאתי ושקיל ליה.	דתניא: מודה רבי טרפון:										◊	קג
לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו.	אלא אמר רבא:										◊	קד
שליח שעשאו בעדים - רב חסדא אמר: הוי שליח	איתמר: [רב חסדא]										◊	קד
לא הוי שליח.	רבה:										◊	קד
רב חסדא אמר הוי שליח, להכי טרחי ואוקמיה בעדים דליקו ברשותיה	[רב חסדא]										◊	קד
רבה אמר לא הוי שליח, ה"ק: איניש מהימנא הוא, אי סמכת סמוך, אי בעית לשדוריה בידיה שדר בידיה.	[רבה]										◊	קד
השואל את הפרה, ושילחה ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו, או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו של שואל, ומתה - פטור	תנן:										◊	קד
האי שלוחו היכי דמי?											◊	קד
אי דלא עשה בעדים											◊	קד
מנא ידעינן?											◊	קד
אלא דעשה בעדים											◊	קד
דפטור	וקתני:										◊	קד
קשיא לרב חסדא											◊	קד
בשכירו ולקיטו	כדאמר רב חסדא:										◊	קד
הכא נמי בשכירו ולקיטו.											◊	קד
לא יתן לא לבנו ולא לשלוחו	תנן:										◊	קד

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ז
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

◆ **חולקים-disputants**
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
האי שלוחו היכי דמי?									^	ז		קד.			
אי דלא עשאו בעדים									!	ז		קד.			
מנא ידעינן?								ז		ז		קד.			
אלא לאו דעשאו בעדים									!	ז	◇	קד.			
בשכירו ולקיטו.	תרגמא רב חסדא:									■	◇	קד.			
אבל שליה שעשאו בעדים, מאי? הכי נמי דהוי שליה										ז	◇	קד.			
אבל נותן הוא לשליח בית דין	אדתני סיפא:									■	ז	קד.			
לפלוג וליתני בדידיה: במד"א בבשליח שלא עשאו בעדים אבל שליה שעשאו בעדים הכי נמי דהוי שליה										ז	◇	קד.			
לא פסיקא ליה, שליה ב"ד, לא שנא עשאו נגזל ולא שנא עשאו גזולן הוי שליה - פסיקא ליה, שליה שעשאו בעדים, דכי עשאו נגזל הוא דהוי שליה, עשאו גזולן לא הוי שליה - לא פסיקא ליה	אמרי:									!	◇	קד.			
ולאפוקי מהאי תנא										!	◇	קד.			
שליח בית דין שעשאו נגזל ולא עשאו גזולן, או עשאו גזולן ושלח הלה ונטל את שלו מידו - פטור.	דתניא, רבי שמעון בן אלעזר:									■	!	◇	קד.		
שליח שעשאו בעדים הוי שליה	רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:										■	◇	קד.		
וא"ת: משנתנן											ז	קד.			
במצצא לו שליה, דאמר ליה: אית לי זוזי גבי פלניא ולא קא משדר להו, איתחזי ליה, דלמא איניש הוא דלא משכח לשדורי ליה											!	◇	קד.		
בשכירו ולקיטו.	א"נ, כדרב חסדא:										!	◇	קד.		
אין משלחין מעות בדיוקני, ואפילו עדים חתומים עליה	רב יהודה אמר שמואל:										◆	■	◇	קד:	
אם עדים חתומים עליה משלחין.	רבי יוחנן:										◆	■	◇	קד:	
לשמואל מאי תקנתא?	אמרי:											ז	◇	קד:	
כי הא דרבי אבא הוי מסיק זוזי בדרב יוסף בר חמא, א"ל לרב ספרא: בהדי דאתית אייתינהו ניהלי.	[רבי אבא לרב ספרא]										○	!	◇	קד:	
כי אזל להתם, אמר ליה רבא בריה: מי כתב לך התקבלתי?	[רבא בריה [דרב יוסף]]										○	!	◇	קד:	
לא.	א"ל: [רב ספרא]										○	!	◇	קד:	
אי הכי, זיל ברישא ויכתוב לך התקבלתי.	[רבא בריה [דרב יוסף]]										○	!	◇	קד:	
לסוף אמר ליה: אי כתב לך נמי התקבלתי לאו כלום הוא, דלמא אדאתית שכיב רבי אבא ונפלו זוזי קמי יתמי, והתקבלתי דרבי אבא לאו כלום הוא.	[רבא בריה [דרב יוסף]]										○	!	◇	קד:	
א"ל: ואלא מאי תקנתא?	א"ל: [רב ספרא]										○	!	◇	קד:	
זיל נקנינהו לך אגב ארעא, ותא את כתוב לן התקבלתי.	[רבא בריה [דרב יוסף]]										○	!	◇	קד:	
כי הא דרב פפא הוה מסיק תריסר אלפי זוזי בי חוזאי, אקנינהו ניהליה לרב שמואל בר אבא אגב אסיפא דביתיה, כי אתא, נפק לאפיה עד תואך.	[רב פפא]										○	○	!	◇	קד:
נתן לו את הקרן וכו'.												■	<	קד:	
אלמא חומש ממונא הוא, ואם מיית - משלמי ליה יורשין												■	◇	קד:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נתן את הקרן ונשבע על החומש - הרי מוסיף חומש על חומש	ותנן נמי:											■	קד:
אלמא חומשא ממונא הוא												■	קד:
הגוזל את חבירו, ונשבע לו ומת - יורשין משלמים קרן וחומש ופטורין מן האשם.	ותניא נמי הכי:											■	קד:
ויורשין בני שלומי חומשא דאבוהון הוו?												ז	קד:
עדיין אני אומר: אימתי אינו משלם חומש על גזל אביו? בזמן שלא נשבע לא הוא ולא אביו הוא ולא אביו, אביו ולא הוא, הוא ואביו מנין? ת"ל: (ויקרא ה') אשר גזל ואשר עשק, והוא לא גזל ולא עשק	ורמינהו:											■	קד:
לא קשיא: כאן שהודה, כאן שלא הודה.	רב נחמן:											!	קד:
אי לא הודה, קרן נמי לא משלם												ז	קד:
וכי תימא הכי נמי דלא משלם												!	קד:
והא מדקא מהדר אחומש, למימרא דקרן משלם												ז	קד:
ועדיין אני אומר: אימתי הוא משלם קרן על גזל אביו? בזמן שנשבע הוא ואביו: אביו ולא הוא, הוא ולא אביו, לא הוא ולא אביו מנין? ת"ל: גזילה - ועושק אבידה ופקדון יש תלמוד	ועוד תניא:											■	קד:
וייתיב רב הונא וקאמר להא שמעתא	[רב הונא]											○	קד:
יש תלמוד קאמר מר, או ישתלמו קאמר מר?	א"ל רבה בריה:											^	קד:
יש תלמוד קאמינא, ומריבויא דקראי אמרי	א"ל: [רב הונא]											!	קד:
אלא מאי לא הודה? לא הודה אביו והודה בנו.												!	קד:
ונחייב בנו חומש אשבועה דידיה												ז	קד:
בשאין גזילה קיימת.	אמרי:											!	קד:
אי בשאין גזילה קיימת, אפילו קרן נמי לא משלם												ז	קד:
לא צריכא, דאיכא אחריות נכסים.												!	קד:
אי הכי חומש נמי משלם												ז	קה.
לפי שאין משלמין חומש על כפירת שעבוד קרקעות.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	קה.
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה דיסקייה של אביו מופקדת ביד אחרים, קרן משלם דהא איתיה, חומש לא משלם, דכי אישתבע בקושטא אישתבע, דהא לא הוה ידע.	רבא:											!	קה.
חזין מפחות שוה פרוטה בקרן כו'.												■	קה.
לא שנו אלא שאין גזילה קיימת, אבל גזילה קיימת - צריך לילך אחריו, חיישינן שמא תיקר.	רב פפא:											■	קה.
לא שנו גזילה קיימת, ולא שנו שאין גזילה קיימת - אינו צריך לילך אחריו, לשמא תיקר לא חיישינן.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:											■	קה.
גזל שלש אגודות בשלש פרוטות והוולו ועמדו על שתים, אם החזיר לו שתים - חייב להחזיר לו אחרת	רבא:											■	קה.
גזל חמץ ועבר עליו הפסח - אומר לו הרי שלך לפניך	ותנא תונא:											■	קה.
טעמא דאיתיה בעיניה, הא ליתיה בעיניה, אע"ג דהשתא לאו ממונא, כיון דמעיקרא ממונא הוא בעי שלומי, הכא נמי אף על גב דהשתא לא שוה פרוטה, כיון דמעיקרא הוי שוה פרוטה בעי שלומי.												■	קה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
גזל שתי אגודות בפרוטה והחזיר לו אחת מהן, מהו? מי אמרינן השתא ליכא גזילה, או דלמא הא לא הדר גזילה דהואי גביה?	בעי רבא:										▲	◊	קה.	
גזילה אין כאן, השבה אין כאן.	הדר פשטה: [רבא]										!		קה.	
אי גזילה אין כאן, השבה יש כאן?											ז		קה.	
הכי קאמר: אף על פי שגזילה אין כאן, מצות השבה אין כאן.											!	◊	קה.	
הרי אמרו: נזיר שגילה ושיר שתי שערות - לא עשה ולא כלום.	ואמר רבא:										■	◊	קה.	
גילה אחת ונשרה אחת, מהו?	בעי רבא:										▲	◊	קה.	
נזיר שגילה אחת אחת קא מבעיא ליה לרבא?	רב אחא מדיפתי לרבינא:										ז		קה.	
לא צריכא, כגון שנשר אחת מהן וגילה אחת, מי אמרינן: השתא מיהת הא ליכא שיעור, או דלמא הא לאו גילוח הוא, דמעיקרא הא שיר שתי שערות, והשתא כי גילה לא הוי ב' שערות?	אמר ליה: [רבינא]										!	◊	קה.	
שער אין כאן, גילוח אין כאן.	הדר פשטה: [רבא]										!		קה.	
אי שער אין כאן, גילוח יש כאן?											ז		קה.	
הכי קאמר: אע"פ ששער אין כאן, מצות גילוח אין כאן.											!	◊	קה.	
הרי אמרו: חבית שניקבה וסתמוה שמרים - הצילוה.	ואמר רבא:										■	◊	קה.	
אגף חציה, מהו?	בעי רבא:										▲	◊	קה.	
לאו משנתנו היא זו?	רב יימר לרב אשי:										ז		קה.	
חבית שניקבה וסתמוה שמרים - הצילוה, פקקה בזמורה - עד שימרח, היו בה שתים - עד שימרח מן הצדדים ובין זמורה לחבירתה	דתנן:										■	ז	◊	קה.
טעמא דמרח, הא לא מרח לא, אמאי? ותיהו כי אגף חציה											ז		קה.	
הכי השתא, התם אי לא מרח לא קאי, אגף חציה - במידי דקאי קאי.	אמרי:										!	◊	קה.	
הרי אמרו: גזל חמץ ועבר עליו הפסח - אומר לו הרי שלך לפניך.	ואמר רבא:										■	◊	קה.	
נשבע עליו, מהו? מי אמרינן: כיון דאי מיגנב בעי שלומי ליה - ממונא קא כפר ליה, או דלמא השתא מיהת הא מנח ועפרא בעלמא הוא, ולא כפר ליה ממונא?	בעי רבא:										▲	◊	קה:	
מילתא דאיבעיא ליה לרבא, פשיטא ליה לרבה											■		קה:	
שורי גנבת, והוא אומר לא גנבתי, מה טיבו אצלך? שומר חנם אני עליו - חייב, שהרי פטר עצמו מגניבה ואבידה, שומר שכר אני עליו - חייב, שהרי פטר עצמו משבורה ומתה, שואל אני עליו - חייב, שהרי פטר עצמו ממתה מחמת מלאכה	דאמר רבה:										■	■	◊	קה:
אלמא אע"ג דהא קאים, כיון דאי מיגניב ממונא קא כפר, השתא נמי ממונא קא כפר, הכא נמי אף על גב דעפרא בעלמא הוא, כיון דאי מיגניב בעי שלומי ליה ממונא מעליא, השתא נמי ממונא קא כפר ליה.											■		קה:	
יתיב רבה וקאמר להא שמעתא.											○		קה:	
(ויקרא ה') וכחש בה - פרט למודה בעיקר, כיצד? שורי גנבת, והוא אומר לא גנבתי, מה טיבו אצלך? אתה מכרתו לי, אתה נתתו לי במתנה, אביך מכרו לי, אביך נתנו לי במתנה, אחר פרתי ריץ, מאליו בא אצלי, תועה בדרך מצאתיו, שומר חנם אני עליו, שומר שכר אני עליו, שואל אני עליו, ונשבע והודה, יכול יהא חייב? תלמוד לומר: וכחש בה - פרט למודה בעיקר	אייתיביה רב עמרם לרבא:										■	ז	◊	קה:
תדורא כי תניא ההיא - דקאמר ליה הילך, כי קאמינא - דקיימא באגם.	א"ל: [רבא]										!	◊	קה:	
אתה מכרתו לי											■	◊	קה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי מודה בעיקר איכא?		ז											קה:
לא צריכא, דא"ל: לא נתתי לך דמי, שקיל תורך וזיל.		!											קה:
אתה נתתו לי, אביך נתנו לי			■										קה: <
מאי מודה בעיקר איכא?		ז											קה:
דאמר ליה: על מנת דעבידנא לך נייח דנפשא, ולא עבדי לך, שקיל תורך וזיל.		!											קה:
תועה בדרך מצאתיו			■										קה: <
לימא: איבעי לך לאהדוריה ל?		ז											קה:
באומר שבועה, אבידה מצאתי, ולא הייתי יודע שהיא שלך שאחזרנה לך.	אבה דשמואל:	!											קה:
ג' שבועות הן: הכיר בה ולא במוצאה, במוצאה ולא בה, לא בה ולא במוצאה.	תניא: אמר בן עזאי:		■										קה:
לא בה ולא במוצאה, קושטא אשתבע		ז											קה:
אימא: בה ובמוצאה.			■										קה:
למאי הלכתא?		^											קה:
לפטור	רב אמי אמר רבי חנינא:	!	◆										קה:
לחייב.	שמואל:	!	◆										קה:
ובפלוגתא דהני תנאי			■										קה:
המשיב עד אחד - פטור	דתניא: [ת"ק]		■	◆									קה:
מחייב	רבי אלעזר בר' שמעון:		■	◆									קה:
במאי קא מיפלגי		^											קה:
דבר הגורם לממון כממון דמי	מר סבר: [רבי אלעזר בר' שמעון]	!	■	◆									קה:
לאו כממון דמי.	ומר סבר: [ת"ק]	!	■	◆									קה:
הכופר בפקדון, נעשה עליו גולן וחייב באונסין	רב ששת:											■	קה:
וכחש בה - למדנו עונש, אזהרה מנין? תלמוד לומר: (ויקרא י"ט) לא תכחשו	ותנא תונא:											■	קה:
מאי לאו לעונש ממון.												■	קה:
לא, לעונש שבועה.											ז		קה:
הא מדקתני סיפא ואישתבע, מכלל דרישא דלא אישתבע											ז		קה:
ונשבע על שקר - למדנו עונש, אזהרה מנין? ת"ל: לא תשקרן	דקתני סיפא:										■	ז	קה:
ומדסיפא דאישתבע, רישא דלא אישתבע											ז		קה:
אידי ואידי דאישתבע, כאן שהודה, כאן שבאו עדים, אתו עדים - חייב באונסין, אודוי אודי - חייב בקרן וחומש ואשם.	אמרי:										!		קה:
ושכנגדו חשוד על השבועה כיצד? אחד שבועת העדות ואחד שבועת הפקדון, ואפילו שבועת שוא	מתיב רמי בר חמא:											■	קה:
ואם איתא, בכפירה הוא דאיפסיל ליה												ז	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קה
הכא במאי עסקינן - דקאי באגם, דלאו כפירה הוא, דסבר: אשתמיטנא ליה אדאזילנא ומייתנא ליה אמרי:													קה:
תדע													קה:
הכופר במלוה כשר לעדות, בפקדון - פסול לעדות.	דאמר רב אידי בר אבין:												קה:
שבועה קונה	והאמר אילפא:												קו.
שבועה היא דקניא, אבל כפירה לא קניא													קה.
הכא נמי דקיימא באגם.													קה.
ואיבעית אימא: מאי שבועה קונה? כדרב הונא													קה.
מנה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי, ונשבע ואח"כ באו עדים - פטור, שנאמר: (שמות כ"ב) ולקח בעליו ולא ישלם, כיון שקבלו הבעלים שבועה, שוב אין משלם ממון.	דאמר רב הונא אמר רב:												קה.
מנה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי כלום, ונשבע ובאו עדים - פטור, שנאמר: ולקח בעליו ולא ישלם, כיון שקבלו בעלים שבועה, שוב אין משלמין ממון.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:												קה.
מסתברא מילתיה דרב במלוה, דלהוצאה ניתנה, אבל פקדון - ברשותיה דמריה קאי, והאלהים אמר רב אפילו בפקדון, דכי כתיב קרא - בפקדון כתיב.	רבא:												קה.
יטיב רב נחמן וקאמר להא שמעתא.													קה.
היכן פקדוני? א"ל אבד, משיבעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם	איתיביה רב אחא בר מניומי לרב נחמן:												קה.
הכא במאי עסקינן - כגון דנשבע חוץ לב"ד.	א"ל רב נחמן:												קה.
אי הכי, אימא סיפא:	א"ל: [רב אחא בר מניומי]												קה.
היכן פקדוני? אמר לו נגנב, משיבעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם	[סיפא]												קה.
ואי סלקא דעתך חוץ לב"ד, מי איכא כפול?													קה.
יכילנא לשנויי לך רישא חוץ לבית דין, וסיפא בבית דין, מיהו שינויא דחיקא לא משנינן לך, אידי ואידי בבית דין, ולא קשיא: כאן בקפץ, כאן בשלא קפץ.	א"ל: [רב נחמן]												קה.
מכדי דרב לא סבירא לך, משכוני נפשך אדרב למה לך?	רמי בר חמא לרב נחמן:												קה.
לפרושה לדרב, דרב הכי מתרץ לה למתניתין.	אמר ליה: [רב נחמן]												קה.
והא רב קרא קאמר													קה.
קרא, לכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין הוא דאתא, ולקח בעליו ולא ישלם - מי שעליו לשלם הוא נשבע.	אמרי:												קה.
השביע עליו חמשה פעמים, בין בפני ב"ד ובין שלא בפני בית דין, וכפר עליו - חייב על כל אחת ואחת	מתבי רב המנונא:												קה.
מה טעם? הואיל ויכול לחזור ולהודות	ואמר ר' שמעון:												קה.
והכא קפץ לא מצית אמרת - השביע עליו קתני, חוץ לב"ד לא מצית אמרת - בפני ב"ד קתני													קה.
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה, לצדיין קתני: השביע עליו חוץ לבית דין, ובב"ד קפץ.	[רב המנונא]												קה.
בעל הבית שטען טענת גנב בפקדון, ונשבע והודה ובאו עדים, אם עד שלא באו עדים הודה - משלם קרן וחומש ואשם, ואם משבאו עדים הודה - משלם תשלומי כפל ואשם	מתבי רבא:												קה.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והכא חוץ לב"ד וקפץ לא מצית אמרת - כפל קתני											⚡	קו
כל הודה, לא שנת טענת אבד ולא שנת טענת גב לא אמר רב, דהא כתיב והתודה, דבעי שלומי קרן וחומש, טוען טענת גב ובאו עדים נמי לא אמר רב, דהא כתיב תשלומי כפל, כי קאמר - כגון שטוען טענת אבד, ונשבע ולא הודה ובאו עדים.	אלא אמר רבא:										⚡	קו
אזל רב גמדה ואמרה לשמעתיא קמיה דרב אשי.											○	קו
השתא ומה רב המנונא תלמידיה דרב, וידע דאמר רב הודה וקמותיב הודה, ואת אמרת: הודה לא אמר רב רב המנונא הכי קא קשיא ליה: אי אמרת בשלמא נשבע כי אתו עדים מיחייב, אמטו להכי מחייבין ליה קרבן אשבועה בתרייתא, הואיל ויכול לחזור ולהודות, אלא אי אמרת כי אתו עדים פטור, מי איכא מידי דאילו אתי סהדי ומסהדי ביה פטור, ואנן ניקו נחייביה קרבן אשבועה, הואיל ויכול לחזור ולהודות? השתא מיהת לא אודי.	אמר ליה: [רב אשי]										⚡	קו
הטוען טענת גב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה. הואיל וגב משלם תשלומי כפל, וטוען טענת גב משלם תשלומי כפל, מה גב שהוא משלם כפל - טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אף טוען טענת גב בפקדון כשהוא משלם תשלומי כפל - טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:										■	קו
מה לגב - שכן משלם תשלומי כפל שלא בשבועה, תאמר בטוען טענת גב - שאין משלם תשלומי כפל אלא בשבועה?	אמרי:										⚡	קו
אמרי: היקישא היא, ואין משיבין על היקישא.											!	קו
הניחא למ"ד: חד בגב וחד בטוען טענת גב - שפיר, אלא למ"ד: האי אם ימצא הגב ואם לא ימצא תרוייהו בטוען טענת גב, מאי איכא למימר?											⚡	קו
גב הגב.	אמרי:										!	קו
היכן שוריי? נגב, משיבין אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם תשלומי כפל	איתיביה רבי חייה בר אבא לר' יוחנן:										⚡	קו
והא הכא דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, וקתני: משלם תשלומי כפל, תשלומי כפל - אין, תשלומי ד' וה' - לא											⚡	קו
הכא במאי עסקינן - כגון שאכלו נבילה.											!	קו
ולישני ליה: כגון שאכלו טריפה כר"מ											⚡	קו
שחיטה שאינה ראויה שמה שחיטה.	דאמר: [רבי מאיר]										⚡	קו
ולישני ליה: בן פקועה כר"מ											⚡	קו
דאמר: בן פקועה טעון שחיטה.	דאמר: [רבי מאיר]										⚡	קו
ולישני ליה: כגון שעמד בדין, ואמרו לו צא תן לן											⚡	קו
צא תן לו, טבח ומכר - פטור, מאי טעמא? כיון דפסקיה למילתיה וטבח ומכר הוי גזלן, וגזלן לא משלם תשלומי ארבעה וחמשה. חייב אתה ליתן לו, וטבח ומכר - חייב, מאי טעמא? כל כמה דלא פסיקא ליה מילתא, אכתי גב הוא	דהא אמר רבא:										⚡	קו
ולישני, כגון שטבח שלא מדעת חבירו אלא חדא מתרי ותלת נקט.	אמרי:										!	קו
הטוען טענת גב באבידה - משלם תשלומי כפל מאי טעמא? דכתיב: (שמות כ"ב) על כל אבדה אשר יאמר.	ואמר רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:										■	קו
(שמות כ"ב) כי יתן איש - אין נתינת קטן כלום ואין לי אלא שנתנו כשהוא קטן ותבעו כשהוא קטן, נתנו כשהוא קטן ותבעו כשהוא גדול מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) עד האלהים יבא דבר שניהם, עד שתהא נתינה ותביעה שוין כאחד	איתיביה רבי אבא בר ממל לרבי חייה בר אבא:										⚡	קו
ואם איתא, תיהוי נמי כאבידה											⚡	קו

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכא במאי עסקינן - כגון שאכלו כשהוא קטן.	א"ל: [רבי חייה בר אבא]											◊	קו:
אבל כשהוא גדול, מאי? הכי נמי דמשלם, אי הכי, אדתנא: עד שתהא נתינה ותביעה שוין כאחד, ליתני: עד שתהא אכילה ותביעה שוין כאחד													קו:
תני: עד שתהא אכילה ותביעה שוין כאחד.	א"ל: [רבי חייה בר אבא]												קו:
לא דמי, אבידה קא אתיא מכח בן דעת, והא לא אתיא מכח בן דעת.	רב אשי:												קו:
הטוען טענת גנב בפקדון, אינו חייב עד שיכפור במקצת ויודה במקצת מאי טעמא? דאמר קרא: (שמות כ"ב) כי הוא זה.	ואמר רבי חייה בר אבא א"ר יוחנן:												קו:
ופליגא דר' חייה בר יוסף													קו:
עירוב פרשיות כתוב כאן, וכי כתיב (שמות כ"ב) כי הוא זה - אמלוה הוא דכתיב.	דאמר ר' חייה בר יוסף:												קז:
ומאי שנא מלוה?													קו:
כדרבה													קו:
מפני מה אמרה תורה מודה במקצת הטענה ישבע? חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, והאי בכולי בעי דנכפריה, והאי דלא כפריה - משום דאין אדם מעיז פניו, ובכולי בעי דלודי ליה, והאי דכפר ליה במקצת - סבר: אי מודינא ליה בכוליה תבע לי בכוליה, אישתימיט לי מיהא השתא אדהו לי זוזי ופרענא, הלכך רמא רחמנא שבועה עילויה כי היכי דלודי ליה בכוליה, וגבי מלוה הוא דאיכא למימר הכי, אבל גבי פקדון מעיז ומעיו.	דאמר רבה:												קו:
ארבעה שומרין צריכינן כפירה במקצת והודאה במקצת, ואלו הן: שומר חנם והשוואל, נושא שכר והשוכר.	תני רמי בר חמא:												קו:
מאי טעמא דרמי בר חמא? שומר חנם, בהדיא כתיב ביה (שמות כ"ב) כי הוא זה שומר שכר, יליף נתינה נתינה משומר חנם שואל, וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון שוכר, אי למ"ד כשומר שכר - היינו שומר שכר, אי למ"ד כשומר חנם - היינו שומר חנם.	רבא:												קז:
הטוען טענת גנב בפקדון, אינו חייב עד שישלח בו יד מאי טעמא? (שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו, מכלל דאי שלח בה יד - מיחייב. למימרא, דבשלח בה יד עסקינן בעומדת על אבוסה שנו.	וא"ר חייה בר יוסף:												קו:
דוקא בעומדת על אבוסה קאמר, אבל שלח בה יד קנה, ושבועה לא מהניא ביה כלום, או דלמא אפי' עומדת על אבוסה קאמר?	אמר להו ר' חייה בר אבא, הכי א"ר יוחנן:												קו:
זו לא שמעתי, כיוצא בה שמעתי	ר' זירא לר' חייה בר אבא:												קו:
הטוען טענת אבד ונשבע, וחזר וטען טענת גנב ונשבע, ובאו - עדים - פטור	א"ל: [ר' חייה בר אבא]												קו:
מ"ט? לאו משום דקנה בשבועה ראשונה.	דא"ר אסי א"ר יוחנן:												קו:
לא, הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה.	מ"ט? לאו משום דקנה בשבועה ראשונה.												קו:
הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע, וחזר וטען טענת גניבה ונשבע, ובאו עדים - פטור, הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה.	א"ל: [רבי זירא]												קו:
הטוען טענת גנב בפקדון, כיון ששלח בו יד - פטור מאי טעמא? הכי קאמר רחמנא: ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו וגו', הא שלח ידו - פטור.	איתמר נמי, א"ר אבין א"ר אילעא א"ר יוחנן:												קו:
והלא שלש שבועות משיבין אותו: שבועה שלא פשעתי בה, שבועה שלא שלחתי בה יד, שבועה שאינה ברשותי, מאי לאו שבועה שלא שלחתי בה יד דומיא דשבועה שאינה ברשותי, מה שבועה שאינה ברשותי, כי מיגליא מילתא דאיתיה ברשותיה - חייב, אף שבועה שלא שלחתי בה יד, כי מיגליא מילתא דשלח בה יד - חייב	רב ששת:												קו:
	אמר ליה רב נחמן:												קו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, שבועה שלא שלחתי בה יד דומיא דשלא פשעתי בה, מה שבועה שלא פשעתי בה, כי מיגליא מילתא דפשע בה - פטור מכפל, אף שבועה שלא שלחתי בה יד, כי מיגליא מילתא דשלח בה יד - פטור מכפל.	אמר ליה: [רב ששת]											◊
ממון המחייבו כפל פטורו מן החומש, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פטורו מן החומש?	בעי רמי בר חמא:											◊
היכי דמי?												◊
כגון שטען טענת גנב ונשבע, וחזר וטען טענת אבד ונשבע, ובאו עדים אקמייתא והודה אבתרייתא, מאי? ממון המחייבתו כפל פטורו מן החומש, והא איחייב ליה עילויה כפילא, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פטורו מן החומש, והא שבועה בתרייתא הואיל דלא קא מחייבא ליה כפילא - תחייביה חומשא?												◊
אמר לאחד מן השוק היכן שורי שגנבת? והוא אומר לא גנבת, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, ואם הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם	רבא, ת"ש:											◊
והא הכא עדים הוא דמחייבי ליה כפילא, הודה מעצמו אין, אבל הודה אחר עדים לא, ואי סלקא דעתך שבועה המחייבתו כפל פטורו מן החומש, אמאי הודה אחר עדים לא? מכדי הא שבועה לא קא מחייבא ליה כפילא, תחייביה חומשא												◊
אלא לאו שמע מינה: ממון המחייבו כפל פטורו מן החומש, ש"מ.												◊
חומש וכפילא בתרי גברי, מאי?	בעי רבינא:											◊
היכי דמי?												◊
כגון שמסר שורו לשני בני אדם וטענו בו טענת גנב, חד נשבע והודה וחד נשבע ובאו עדים, מאי? מי אמרינן: בחד גברא קפיד רחמנא דלא משלם חומשא וכפילא, האי נשלם כפילא והאי נשלם חומשא, או דלמא עלויה חד ממונא קפיד רחמנא דלא נשלם עלה חומשא וכפילא, והכא נמי חד ממונא הוא?												◊
תיקו.												◊
תרי חומשי או תרי כפילי בחד גברא, מאי?	בעי רב פפא:											◊
היכי דמי?												◊
שטען טענת אבד ונשבע והודה, וחזר וטען טענת אבד ונשבע והודה אי נמי, כגון שטען טענת גנב ונשבע ובאו עדים, וחזר וטען טענת גנב ונשבע ובאו עדים, מאי? מי אמרינן: תרי גוויי ממונא קאמר רחמנא דלא נשתלמו עילוי חד ממונא, והכא חד גוונא הוא, או דלמא תרי ממונא קאמר רחמנא דלא לשתלמו עילוי חד ממונא, והכא נמי תרי ממונא נינהו?												◊
(ויקרא ה') וחמישיתו יוסיף עליו - התורה ריבתה חמישיות הרבה לקרן אחת	תא שמע, דאמר רבא:											◊
שמע מינה.												◊
תבעוהו בעלים לשומר ונשבע ושילם, והוכר הגנב, כפל למי?												◊
לבעל הפקדון	אביי:											◊
שהפקדון אצלו.	רבא:											◊
אביי אמר לבעל הפקדון, כיון דאטרחיה בשבועה לא מקני ליה כפילא	[אביי]											◊
רבא אמר למי שהפקדון אצלו, כיון דשילם מקני ליה כפילא.	[רבא]											◊
וקא מפלגי בדיוקא דמתניתין												◊
המפקיד אצל חברו בהמה או כלים ונגנבו או שאבדו, שילם ולא רצה לישבע, שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא, נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, למי הוא משלם? למי שהפקדון אצלו. נשבע ולא רצה לשלם, ונמצא הגנב - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, למי הוא משלם? לבעל הפקדון.	דתנן:											◊
אביי דייק מרישא	[אביי]											◊
רבא דייק מסיפא.	[רבא]											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אביי דייק מרישא:												קח.			
דקתני: שילם ולא רצה לישבע												קח.			
טעמא דלא רצה לישבע, הא נשבע - אע"פ ששילם, למי משלם? לבעל הפקדון.												קח.			
רבא דייק מסיפא:												קח:			
נשבע ולא רצה לשלם												קח:			
טעמא דלא רצה לשלם, הא שילם - אע"פ שנשבע, למי משלם? למי שהפקדון אצלו.												קח:			
לאביי קשיא סיפא											⚡	קח:			
הכי קתני: נשבע, ולא רצה לשלם קודם השבועה אלא לאחר השבועה, למי משלם? לבעל הפקדון.	! אמר לך אביי:											◊	קח:		
לרבא קשיא רישא												⚡	קח:		
הכי קתני: שילם, ולא רצה לעמוד בשבועתו אלא שילם, למי משלם? למי שהפקדון אצלו.	! אמר לך רבא:												◊	קח:	
תבעוהו בעלים לשומר ונשבע, והוכר הגנב, תבעו שומר והודה, תבעוהו בעלים וכפר, והביאו עדים, מי נפטר הגנב בהודאת שומר או לא נפטר הגנב בהודאת שומר?													◊	קח:	
אם באמת נשבע - נפטר הגנב בהודאת שומר, אם בשקר נשבע - לא נפטר הגנב בהודאת שומר.	רבא:												!	◊	קח:
עמד לישבע בשקר ולא הניחוהו, מהו?	[רב כהנא- בעי רבא]												^	◊	קח:
תיקו.													■	קח:	
רב כהנא מתני הכי.	[רב כהנא]												■	קח:	
נשבע לשקר, מהו?	רב טביומי מתני בעי רבא:												^	◊	קח:
תיקו.													■	קח:	
תבעוהו בעלים לשומר ושילם, והוכר הגנב, תבעוהו בעלים והודה, תבעו שומר וכפר, והביאו עדים, נפטר גנב בהודאת בעלים או לא? מי אמרינן, מצי אמר ליה שומר לבעלים: אתון כיון דשקליתו לכו דמי אסתליקתו לכו מהכא, או דלמא מצי אמרי ליה: כי היכי דאת עבדת לן מילתא אנן נמי עבדינן לך, טרחינן בתר גנבא, שקלנא אנן דידן ושקול את דידך?														◊	קח:
תיקו.													■	קח:	
נגנבה באונס והוכר הגנב, אמר אביי: אם שומר חנם הוא - רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, אם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע	אתמר: [אביי]												◆	◊	קח:
אחד זה ואחד זה - עושה עמו דין ואינו נשבע.	רבא:												◆	◊	קח:
לימא, פליגא אדרב הונא בר אבין													⚡	קח:	
נגנבה באונס והוכר הגנב, אם שומר חנם הוא - רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, ואם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע	דשלה רב הונא בר אבין:												⚡	◊	קח:
הכא במאי עסקינן - כגון שקדם ונשבע.	אמר לך רבא:												!	◊	קח:
והא רצה עושה עמו דין, רצה נשבע קאמר													⚡	קח:	
הכי קאמר: רצה שומר חנם עומד בשבועתו, רצה עושה עמו דין.													!	◊	קח:
נגנבה באונס, והחזיר גנב בבית שומר ומתה בפשיעה, מהו? מי אמרינן: כיון דנגנבה באונס כליא ליה שמירתו, או דלמא כיון דהדרה הדרה לשמירתו?	רבה זוטרי בעי לה הכי:													◊	קח:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קח:
תיקו.													קח:
היכן פקדוני? אמר לו אבד, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם קרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.													קח: מ
היכן פקדוני? אמר לו נגנב, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.													קח:
הגזול את אביו ונשבע לו ומת - הרי זה משלם קרן וחומש לבניו או לאחיו, ואם אינו רוצה או שאין לו - לזה ובעלי חוב באין ונפרעים.													קח:
האומר לבנו קונם אי אתה נהנה משלי, אם מת - ירשנו. בחייו ובמותו, אם מת - לא ירשנו, ויחזיר לבניו או לאחיו, ואם אין לו - לזה ובעלי חוב באים ונפרעים.													קח:
אפילו לארנקי של צדקה.	רב יוסף:												קט.
וצריך שיאמר זה גזל אבי.	רב פפא:												קט.
אמאי? נמחליה לנפשיה													קט.
מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש?	מי לא תנן:												קט.
אלמא בר מחילה הוא													קט.
לא קשיא: הא רבי יוסי הגלילי, הא רבי עקיבא	רבי יוחנן:												קט.
(במדבר ה') ואם אין לאיש גואל להשיב האשם - וכי יש אדם בישראל שאין לו גואלים? אלא בגזל הגר הכותב מדבר, הרי שגזל הגר ונשבע לו, ושמע שמת הגר, והיה מעלה כספו ואשמו לירושלים, ופגע באותו הגר וזקפו עליו במלוה, ומת - זכה הלה במה שבידו, דברי רבי יוסי הגלילי	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]												קט.
אין לו תקנה עד שיוציא גזילו מתחת ידו	רבי עקיבא:												קט.
לרבי יוסי הגלילי, לא שנא לנפשיה ל"ש לאחרים מצי מחיל	[רבי יוסי הגלילי]												קט.
ולרבי עקיבא, ל"ש לאחרים ולא שנא לנפשיה לא מצי מחיל	[רבי עקיבא]												קט.
ולר' יוסי, הוא הדין דאפי' לא זקפו במלוה, והאי דקתני זקפו עליו במלוה? להודיעך כחו דרבי עקיבא, דאפילו זקפן עליו במלוה, אין לו תקנה עד שיוציא גזילה מתחת ידו.	[רבי יוסי הגלילי]												קט.
אי הכי, לרבי יוסי הגלילי - לשמעין לנפשיה, וכל שכן לאחרים, לרבי עקיבא - לשמעין לאחרים דלא מצי מחיל, וכ"ש לנפשיה דלא מצי מחיל	מתקיף לה רב ששת:												קט.
הא והא רבי יוסי הגלילי, כי קאמר רבי יוסי הגלילי דמצי מחיל - לאחרים, אבל לנפשיה לא מצי מחיל.	אלא אמר רב ששת:												קט.
אלא אמאי זכה הלה במה שבידו?													קט.
משום דזקפן עליו במלוה.													קט.
הא והא רבי עקיבא, כי אמר רבי עקיבא דלא מצי מחיל - לנפשיה, אבל לאחרים מצי מחיל.	רבא:												קט.
מכלל דרבי יוסי הגלילי סבר: אפילו לנפשיה נמי מצי מחיל, אלא גזל הגר דקאמר רחמנא נתינה לכהנים היכי משכחת לה?													קט:
הכא במאי עסקינן - כשגזל את הגר ונשבע לו ומת הגר, והודה לאחר מיתה, דבעידנא דאודי קנאו השם ונתנו לכהנים.	רבא:												קט:
גזל הגיורת, מהו? (במדבר ה') איש אמר רחמנא - ולא אשה, או דלמא אורחיה דקרא הוא?	בעי רבינא:												קט:
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר: (במדבר ה') המושב - הרי כאן שנים, א"כ מה ת"ל איש? איש - אתה צריך לחזור אחריו אם יש לו גואלים אם לאו, קטן - אי אתה צריך לחזור אחריו, בידוע שאין לו גואלין.	רב אהרן לרבינא: תא שמע, דתניא:												קט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(במדבר ה') לה' לכהן - קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמר.	תנו רבנן:											קט:
אתה אומר: לכהן שבאותו משמר, או אינו אלא לכל כהן שירצה?											ז	קט:
כשהוא אומר: (במדבר ה') מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו עליו, הרי לכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר.											!	קט:
הרי שהיה גוזל כהן, מנין שלא יאמר הואיל ויוצא לכהנים והרי הוא תחת ידי יהא שלי? ודין הוא: אי בשל אחרים הוא זוכה, בשל עצמו לא כ"ש	ת"ר:										ז	קט:
ומה דבר שאין לו חלק בו עד שיכנס ברשותו, כשיכנס לרשותו אינו יכול להוציאו מידו, דבר שיש לו חלק בו עד שלא יכנס ברשותו, משכנס לרשותו אינו דין דאין אחר יכול להוציאו מידו	רבי נתן אומר בלשון אחר:										ז	קט:
לא, אם אמרת דבבר שאין לו חלק בו, שכשם שאין לו חלק בו כך אין לאחרים חלק בו, תאמר בגזל - שכשם שיש לו חלק בו כך יש לאחרים חלק בו? אלא גזילו יוצא מתחת ידו ומתחלק לכל אחיו הכהנים.											!	קט:
והכתיב: (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו											ז	קט:
הכא במאי עסקינן - בכהן טמא.											!	קט:
אי בכהן טמא, דבר שיש לו חלק בו מי אית ליה?											ז	קט:
אלא אתיא לכהן לכהן משדה אחוזה											!	קט:
(ויקרא כ"ז) אחוזתו - מה ת"ל? מנין לשדה היוצאה לכהנים ביובל וגאלה אחד מן הכהנים, מנין שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהנים ביובל והרי היא תחת ידי תהא שלי? ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כ"ש ת"ל: (ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו, אחוזה שלו ואין זו שלו, הא כיצד? יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים.	דתניא:										!	קט:
מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו בכל עת ובכל שעה שירצה? תלמוד לומר: (דברים י"ח) ובא בכל אות נפשו ושרת, ומנין שעבודתה ועורה שלו? תלמוד לומר: (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו, הא כיצד? אם היה בעל מום - נותנה לכהן שבאותו משמר, ועבודתה ועורה שלו, אם היה זקן או חולה - נותנה לכל כהן שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.	תנו רבנן:											קט:
הא זקן או חולה היכי דמי?											^	קט:
אי דמצי עביד עבודה											!	קט:
עבודתה ועורה נמי תהוי דידיה											ז	קט:
ואי דלא מצי עביד עבודה											!	קט:
שליח היכי משוי?											ז	קט:
שיכול לעשות על ידי הדחק, עבודה - דכי עביד ליה ע"י הדחק עבודה היא ומשוי שליח, אכילה - דכי אכיל על ידי הדחק אכילה גסה היא, ואכילה גסה לאו כלום הוא, משום הכי עבודתה ועורה לאנשי משמר.	רב פפא:										!	קט:
אם היה כהן טמא בקרבן צבור - נותנה לכל מי שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.	רב ששת:										■	קט:
היכי דמי?											^	קט:
אי דאיכא טהורים											!	קט:
טמאים מי מצו עבדי?											ז	קט:
ואי דליכא טהורים											!	קט:
עבודתה ועורה לאנשי משמר? הא טמאים נינהו ולא מצו אכלי?											ז	קט:
אימא: לבעלי מומין טהורין שבאותו משמר.	רבא:										!	קט:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

בבא קמא-הגוזל עצים		Talmud Navigator														
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אם היה כהן גדול אונן - נותנה לכל כהן שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.	רב אשי:											■			◊	ק.
מאי קמ"ל?													;			ק.
כהן גדול מקריב אונן, ואינו אוכל, ואינו חולק לאכול לערב	תנינא:													;	◊	ק.
ס"ד אמינא, כי חס רחמנא עליה דכהן גדול - לקרובי הוא, אבל לשוויי שליח לא מצי משוי, קמ"ל.														!	◊	ק.